

ogsaa vor egen Lovgivnings Principer, og han syntes navnlig at være meget tilfreds over, at den af ham idag opfundne Forordning om Segn af 29de Oktober 1794 af den høitærede Justitsminister var erkjendt for at indeholde et Exempel paa noget lignende, som han her har bragt i Forslag. Jeg maa dog tillade mig at forslurre denne Glæde noget. Jeg vil ikke tale om, hvorledes den paagjældende Bestemmelse i Forordningen af 1794 aabenbart hænger sammen med flere ældre Bestemmelser vedrørende Landhoforholdene, men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den Bestemmelse, som han sigter til, fører meget videre, end det er hans Tanke, at Lovforslaget skulde gaae, og idet den gaaer for vidt, rammer den slet ikke, hvad den skulde ramme. Det er dog kun den ærede Forslagsstiller's Mening, at Kommunen skulde være forpligtet til at erstatte den Skade, som gjøres ved Sammenrottelser eller Dpløb; det er dog vel ikke hans Mening, at Kommunen skulde bære al den Skade, som gjøres ved et Brud paa Retsordenen, altsaa f. Ex. Skaden ved ethvert Tyveri, enhver Brandstiftelse osv.; men Frdg. af 1794 paalægger under de Betingelser og de Forudsætninger, under hvilke den nu gjør det, en Forpligtelse til at deeltage i Erstatningen, naar Skade er skeet, uden at dette paa nogen Maade er betinget af, at Sammenrottelse eller Dpløb har fundet Sted. Den ærede Forslagsstiller's improviserede Fortølling af en forlængst forældet Forordning af 6te Februar 1694 kunde det vistnok være fristende for mig at komme noget nærmere ind paa; jeg vil imidlertid modstaae denne Fristelse. Det vil være temmelig klart for Enhver, som læser Forordningen igjennem, at den handler om noget ganske Andet; den overskrives: „Om Overlast og Drab“. Det hedder i Begyndelsen af Motiverne: „At alle Undersaatterne kan beskjæmes for al Overlast, og uskyldigt Blods Udgydelse . . . straffes“, og den handler om Klammeri og Spektakler, der kunne foranledige Mord paa Gaden; den har altsaa ikke det Allermindste at bestille med ituslaaede Kluder osv. Men dertil kommer endelig, at medens den første Deel af Forordningen, som den ærede Rigsdagsmand paaberaabte sig, aldeles

ikke kan komme i Betragtning, som han selv vil see, naar han nok engang vil læse den igjennem, saa taler den følgende Deel af Forordningen, som handler om, at naar der i Kjøbenhavn eller en af Kjøbstæderne opstaaer Klammeri paa Gaden, skulde Indvaanerne i den paagjældende Gade og de nærmeste Gader komme til Hjælp for at forebygge Ulykker og Manddrab, slet ikke om, at de skulde erstatte den Skade, der skeer; nei, den paalægger en Straf, naar de Vedkommende ikke have gjort, hvad der er gjort dem til Pligt, ganske i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Grundsatninger. Disse medføre nemlig, at uagtet der ikke paahviler Folk i Almindelighed nogen Pligt hverken til at angive eller til at forebygge Forbrudelser, saa gjælder der dog en Undtagelse, hvor det kommer an paa Menneskeliv.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Müller: Det er blot en eneste Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre. Naar saaledes den ærede sidste Taler hittede, at de hjemforlovede Soldater maaskee allerede i Baggonerne paa Reisen fra Kjøbenhavn til Korsør havde aftalt Komplottet, da troer jeg ikke, at det er Tilfældet; jeg troer langt snarere, at Dødsstøerne ere aftalte paa Stedet selv, fordi der ikke var sørget for, at Alle kunde blive indskibede med Bestdampskibet; jeg synes altsaa, at der her er en anden Autoritet, nemlig Postvæsenet, som man kan lægge Noget til Last. Dersom nemlig de offentlige Beretninger ikke ere vigtige, maa jeg antage, at Skylden for de begaaede Uordener for en stor Deel ligger hos denne Autoritet foruden hos den Autoritet, som den ærede Forslagsstiller allerede har omtalt, og som ikke har sørget for, at det hjemforlovede Mandskab førtes under Kommando til et vist Sted, hvor de skulde ad, saa at de kunde med Bestemthed vide, hvor de vare Soldater og hvor de ophørte at være det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet.